

מסורת הש"ס

(א) [ל' והתנא],
(ב) [תוספתא פ"א] לעיל יב:
שבושות דה"ג שבושות
שסס יצמות קבא: מוכה גג,
(ד) [לקמן פא:] פסחים כ:
תגילה ה"א, (ה) [לקמן כז:]
(ו) שיר ל"ב.

דעם

כי לא מיוחדת בסגנונה. רכיון דיוס של מחר הי' תנאה ליוס אחמול
(6) כנון דלחר קווס עיני שבינה היוס אס אישן למחר הי' אמו
היוס דלמחר תנלי לאמו היוס דלחמול דאס יישן למחר הי' לקי
תנאה שבינה דלחמול אס יישן לא לקי משוס הכי אמרין דלא יישן
היוס דשמה כי אמי למחר לא תחדרה

ואלו מותרין פרק שני נדרים

כִּי לֹא מוֹדְדִיר בְּתַנָּה אֲבָל בְּאִסּוּר^ז מוֹדֶרֶת
תִּנּוּ קוֹנֵם שְׁאֵנִי יִשֵּׁן שְׁאֵנִי מֵהֶלֶךְ שְׁאֵנִי מִדְּבַר
וְכוּ^ח הִכִּי דְמִי אֵילֵמָא כִּדְקֻתִּי שְׁאֵנִי יִשֵּׁן מִי
הוּי נִדְרָא^ט וְהִתְנַן^י חֹמֶר בִּשְׁבֻעוֹת שֶׁהִשְׁבֹּעַ^י
חֲלוֹת עַל דְּבַר שִׁישׁ בּוֹ מִמֶּשׁ וְעַל דְּבַר שְׁאִין
בּוֹ מִמֶּשׁ מִה שְׁאִין כֵּן בְּנִדְרִים וְשִׁנֵּה דְבַר
שְׁאִין בּוֹ מִמֶּשׁ הוּא אֵלֹא דְאִמְרֵי קוֹנֵם עֵינִי
בְּשִׁנֵּה וְאִי דִלָּא יְהִיב שִׁיעוּרָא מִי שְׁבָקִינָן
לִיה עַד דְּעֵבֶר אִיסוּר בִּלְיָם מִלְקִין יוֹחֲתוּ
שְׁבֻעָה שְׁלָא אִישֵׁן שְׁלֵשָׁה יְהִיב מִלְקִין אוֹתוֹ
וְיִשֵּׁן לֹאֲחֵר אֵלֹא דְאִמְרֵי קוֹנֵם עֵינִי בְּשִׁנֵּה
לְמַחֵר אִם אִישֵׁן הַיּוֹם הָאֵלֹא אִמְרֵי כָל בְּאִסּוּרֵיהּ
מוֹדֶרֶת אֵלֹא פְּשִׁיטָא דְאִמְרֵי קוֹנֵם עֵינִי בְּשִׁנֵּה
הַיּוֹם אִם אִישֵׁן לְמַחֵר וְאִי לֹא נִיִּים הַיּוֹם כִּי
נִיִּים לְמַחֵר מֵאִי בִלְיָם יְחַל דְּבֵרֵי אִיכָא אֵלֹא
לֹא בְּנִדְרִים אֲלֵמָא אִיתִיהּ דְּנִיִּים וְתוֹיֹבְתָא
דְּרַב יְהוּדָה כִּי קִתְּנִי דְאִי נִיִּים רְבִינָא אִמְרֵי
עֲלוּמֵם כִּדְקֻתִּי וּמֵאִי בִלְיָם מִדְּרַבְנֵי וּמִי
אִיכָא כָל יְחַל מִדְּרַבְנֵי אִין^{יב} וְהִתְנַן^{יג} דְּכִדְרִים
הַמְּתוּרִין וְאֲחֵרִים נִתְּנוּ בְּרֵן אִיסוּר אִי אִתָּהּ
רְשָׁא לְהִתְיָרִן כְּפִנְיָם שְׁנֹאמֵר לֹא יְחַל דְּבֵרֵי
יִתְּנִי שְׁאֵת נִתְּנִית לִי עַד הִפְסָה אִם תִּלְכִּי
לְבֵית אֲבִיךָ עַד הַחֹג יִהְלֹכָה לִפְנֵי הִפְסָה אִסּוּר^{יד}
כְּהִנָּתוּ עַד הִפְסָה הִלְכָה לִפְנֵי הִפְסָה אִסּוּרָה
לֹא הִלְכָה לֹא אִ"ר אָבָא יִהְלֹכָה לִפְנֵי הִפְסָה
אִסּוּרָה וְלֹקָה לֹא הִלְכָה יִסּוּרָה כְּעֲלֵמָא
אִימָא סִיפָא אַחֵר הִפְסָה בְּכָל יְחַל דְּבֵרֵי וְאִי
דִלָּא אִיתְּהִי לִפְנֵי הִפְסָה מִי אִיכָא בִלְיָם יְחַל
אֵלֹא פְּשִׁיטָא דְאִיתְּהִי אֲלֵמָא מִיתְּהִי
וְתוֹיֹבְתָא

מדרבנן. דמלקין ליה מדרבנן: אי אסא רשאי נגהוב בן היום
לפניהם. לנבטל מנהגא דעובד משום כל יחל ומן התורה אינו בכל
יחל אלא מדרבנן: קונס שמה נכרים לי עד הפסח אם חללי לבית
באיך מכלא עד החג. ב' הנודר מן הירק (א) כגון דקאי בחדר
ויוצר קונס תהא הנאחי עליה מאכל ומשקה עד הפסח אם חללי
לרבי אביך מחלן עד החג עד סוכות: **הלכה.** לבית איני קודם
הפסח אסורה להיות ממנו קודם הפסח כמו שגדר: **הא אם לא**
הלכה. לפני הפסח אינה אסורה עד הפסח ולא מיישין שמה תוך
לאחר הפסח וגומלת נהיית באיסור וקשה לרבי יהודה לדמר
אל יישן היום שמה יישן למחר דאם אימא לרבי יהודה הוה אסא
עד ממנו עד הפסח אפי' אם לא הלכה עד הפסח דחיישין שמה
תוך לאחר הפסח וגומלת נהיית ממנו באיסורא: **אמר ר' אבא.** מרין
הכי למתניחין הלכה לפני הפסח אסורה בהנאחו ולוקה דעוברת על
כל יחל ואם לא הלכה לפני הפסח (א) ואפילו הכי אסורה בהנאחו
עד הפסח איסורא בעמלת דחיישין שמה תוך לאחר הפסח וגומלת
נהיית למפרע באיסורא: **הלכה.** מצינת מלקות מהו עד עברה (א): הכי
מסקנא לממנו' **הלכה לאחר הפסח עוברת משום כל יחל:** ומקשין
מיה ואי דלא איסבני לפני הפסח מי איכא כל יחל: אלא לאו פשיטא
דאיסבני. לפני הפסח וקברה לא אלק אחר הפסח והלכה לאחר הפסח:
ותיובתא

ישראל על יחל מהזרועות והיא תהיה לגדלן בני שאלי יהוה על יחל מדרגות ונבי קוים
 וישראלית ויהיה דלסלס ברענא תלמד דלשני ער שאלי ער תמנא איסל על יחל מדרגות תלמ
 ברענא על ברענא ואל דדחוי הש"ס לשני דל וניס ואל תמר ברענא לל משוס דלמ יי
 ולכי הלכן הנודר שאלי ער שאלי מדרגות ער על שאלי ער תמנא תרף החרות חסד: ואח
 ושמעיה: ער תמנא תרענא יי: עד תחמה ונח: מימא אל משענא על ויכני מלי מדרגות יי
 חסד נכר יי מרעיס כשאלר חסד משענא חסד משענא חסד יי

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כי לא וכו' נבאר ליום תחמוד לאחר (ב) ויחיה כגון נחמק; (ג) ויחיה אמר כי וכו' קוים עיני כשיהיה היום (ד) להקדור לניחם לאחר (ה) ימים תחמוד; (ו) ד"ה קוים שאלו היום העדד מן הירק. יצ"ד דף כ"ז; (ז) ד"ה אמר כי חלל וכו' לפני הפסח אפילו הכי; (ח) חללנו וכו' ענדה הקדור ואח"כ מ"ה אומר כי יספה חלל מקנאו וכו' כל יום ומקנאו חלל וכו' והד"ה

גליון הש"ס

נמ' כי לא מודה
בתנאה. עין לקמן דף
סה ע"ב בתוס' ד"ה
גדרי שגגות:

תוספות

[illegible]

ינטריך לאשמועי:
י' דמי וי'ח ואל"ח

[illegible]

כינא בתראה ועוד כ"ע
ני וחדשה ורבינא לא

אין לך נהגו גדול מזה כ"כ

פז.

י"א א מ"י (ס"א מהל'
שמועות ה"ו ו' וס"ה)
ה"ו כ סמ"ה לחז"ן רמ"ה
טו"ש"פ יו"ד"ס רל"ט ספ"י
ד'
י"ב ב מ"י ס"ב מהל'
דברים ה"ו י"ב סמ"ה
לחז"ן רמ"ב טו"ש"פ יו"ד"ס
ר"ג ספ"י א'
ג טו"ש"פ יו"ד"ס ס"ר ר"ד
ספ"י א'
ד' ה' ו' מ"י ס"ב מהל'
דברים ה"ו י"ב סמ"ה
לחז"ן רמ"ב טו"ש"פ יו"ד"ס
ר"ג ספ"י א'

מוסף רש"י

[illegible]

צידוש הרא"ש

[illegible]

שמה ילך למחר:

ודברם מתגמלים הא דרב יהודה אמר לאשמועינן והכי קתני חיה
 ולא יישן יום ראשון דאי ישן קרוב הוא לנא לירי כל יתל דברו
 תנאיה לא מודה: **רבינא אמר לעולם דקדשני** כלומר שאני
 ולא קאמר עניי בניה דלע"א דשינה אין לא ממא איכא כל
 דמרבנן לשכחאנה דבר דתי בדבדנן לא יתל דברו ומשי"ת תנא
 ומנתי' בנדרים הרי זה בלא יתל דברו ולא תנא אסור דקדשני
 ונעושות משום דשכחויות אסור מדינא ובנדרים לא מתקרי אלא
 בדבדנן משום לתא דכל יתל: **פנן שאל נהניני** לו' כלומר משלי
 שם תלי' בידם אבין וכו' הלכא אסורה אלא לא הלכא דדמותא
 ונות קודם הפסח כל זמן שלא תלך אע"א דשאת נהניתי לי איסור
 שם תלי' בידם אבין תנאי' וש"מ דאפילו תנאיה מודה: **ואכל**
אסורה בהנאול וקוק כלומר לוקא היא אבל הוא אינו
 קאקא שהרי לא עשה שום איסור א"ש שהדיה. ואפשר דתנא נמי
 לא אשמועינן אבן אריהי דעלה רכיבא איסורא אבל לא עליו
 אלא הרמב"ם ז"ל כתב לוקא הוא שהדיה אם ההנה אותה
 כל היא אינה לוקא דמיון לנא נדרה כלל לא שייך בה לא יתל
 יתר. וייתא דודאי הוא אינו לוקא מדאמרין לקמן בפרק אין בין
 מידר (דף לה.) גבי ים משעיל בקומוות אמר לי רב אחא כל
 ריץ איקא לרב אשי ככרי עולין וגומה בין תמנה מי מעל תמלו
 תתן הא לא אסירא עליה אלמא אין האסור עובר כלל והמודר נמי
 לעבר מדאמרין בפרק יוצא דופן (נה דף מו:) לפי שמינין שהשם
 כל יתל קאמר וכגון שהקדישו הוא ואכלו אחרים שהאחרים לוקין
 על

הלק ביום המחרת אלא נדעבד ולא נלחמיהו משום נלחמיהו אלא הכנר וכל חשיב